

han vilde gøre, som han jo har gjort det før, nemlig i August 1922, og det kunde være et saare nærliggende Spørgsmaal, hvorfor han var med til at fremme det i 1922 og derefter var med til ligesom sit Parti at gaa ud i en voldsom Kampagne mod det Forslag, som de selv havde gennemført. Var det ikke mere nærliggende at svare paa end at forlange, at jeg skal give Karakter til forskellige Partier her i Salen. Jeg indlader mig kun paa at tale om det, jeg selv har Lyst til eller skønner, der er Grund til at tale om, og det ærede Medlem kan selvfølgelig ikke vente, at jeg skal imødekomme hans Ønske og udtale mig om det, som det ene eller det andet Partis Handlinger eller Adfærd kunde give Anledning til. Det ærede Medlem maa i saa Henseende nøjes med, at jeg udtaler mig om det nærmestliggende, og det mest nærliggende er dem, der har Magten i Øjeblikket, og dertil hører det ærede Medlem, og hvis han vil fortælle noget om Venstres Adfærd overfor Importreguleringen, saa har det langt større Interesse, end hvad jeg mener om det radikale Parti — det har ingen som helst Interesse.

**Martin Hansen:** Jeg vil blot sige til det ærede Medlem Hr. Stauning, at det ærede Medlem behøver ikke at være i Tvivl om, hvorfor jeg stemte for Importreguleringen, og hvorfor jeg nu er med til at gaa bort fra den igen. Det ligger i, at de Vanskeligheder, vi fremhævede den Gang, udeblev ikke, og man gik, som jeg sagde, bort fra Valutareguleringen omtrent med det samme og over til Importregulering, og her kom Vanskelighederne. Derfor vilde vi gaa en anden Vej, indfrie det Løfte, vi havde givet, at vi var villige til at forhandle om en anden Fremgangsmaade, som kunde udrette det samme. Saa siger det ærede Medlem: det stemmer jeg imod; naar jeg ikke kan faa Importregulering, stemmer jeg imod dette. Det undrer mig, at det ærede Medlem ved Lovforslagets anden Behandling netop lagde Hovedvægten paa dette, at den Ordning, vi nu staaar i Begreb med at gennemføre, vilde volde Vanskeligheder udadtil. Jeg tillader mig at spørge det ærede Medlem: Er det Hovedgrunden til, at det ærede Medlem nu stemmer mod dette Lovforslag, at det ærede Medlem tror, at det vil volde Vanskeligheder udadtil? Er det derfor, han ikke vil være med?

Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil jeg sige, at han maa være klar paa, at der falder skarpe Ord, naar det ærede Medlem siger, at Venstre her har ydmyget sig.

Saa siger jeg til det ærede Medlem, at han har spillet fuldkommen Fallit og tager et jammerligt Standpunkt. Det gør jeg, fordi der jo er stillet Forslag om Importregulering. Men de Herrer vil jo ikke fremme et Forslag om Importregulering, de har givet deres Ord paa, at de ikke gaar med til Importregulering, uden at Venstre er med, og derfor synes det mig ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Stauning kunde have henvendt et venligt Ord til det radikale Parti, naar han dog synes at sympatisere en Del med, at de ikke vilde være med til at fremme et Forslag om Importregulering. Thi det er jo Sandheden, og naar de Herrer ikke vil det, naar Venstre ikke vil det, og de ogsaa vil gaa imod det foreliggende Lovforslag, saa bliver Resultatet dette, at de Herrer overhovedet intet vil i denne Sag. De lader disse to Industrier sejle deres egen Sø og passer deres partipolitiske Arbejde i Stedet for at tage det Spørgsmaal alvorligt op, hvad der eventuelt kunde gøres for at hjælpe dem over en vanskelig Stilling. Det er den Stilling, det radikale Parti har indtaget i denne Sag.

**Stauning:** Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen mener ikke, at jeg behøver at nære Tvivl om, hvorfor Venstre ikke vil være med til Importreguleringen, og han fremhæver de internationale Vanskeligheder, som den har fremkaldt. Den har ingen Vanskeligheder fremkaldt. Lad os offentliggøre den Pose, som er leveret til Importreguleringsudvalget, den Uldsæk, som intet som helst positivt indeholder, saa vil hele Offentligheden faa at se, at der ingen Vanskeligheder af nogen som helst Betydning har været overfor Importreguleringen. Det ærede Medlem mener ikke, jeg behøver at nære Tvivl om hans Stilling, men han er derimod i Tvivl om Socialdemokratiets Stilling, og nu vil han have, jeg skal gentage, hvad jeg har sagt ved Lovforslagets første og anden Behandling som Begrundelse for, hvorfor jeg er imod denne Sag. Deri kan jeg ikke tjene ham, navnlig ikke i en kort Bemærkning. Vi har altid været imod Toldforhøjelse, vi har bestandig siden 1920 hævdet Importregulering og lignende Foranstaltninger som den Vej, der var farbar. Den har ogsaa vist sig at være farbar, og vi finder ingen Anledning til, fordi det ærede Medlem og hans Meningsfæller faar Skrupler, at løbe fra den Vej, som vi anser for den eneste rigtige. Dertil kommer, at de Vanskeligheder, som den nye Lov, her er Tale om, vil medføre, ikke mindst fra Udlandet, og